

без мовчазної згоди зацікавлених осіб із місцевих правоохоронних органів, мотивацією цьому служить латентність такого «бізнесу», відсутність явного злочину, насильства і це не шкодить інтересам юридичних підприємств [2].

В епоху загальної глобалізації світовим посередником у співпраці між національними поліцейськими відомствами є Міжнародна організація кримінальної поліції. Так, від спільної, скоординованої роботи Інтерполу з національними поліцейськими відомствами, обробки та оперативного отримання запитів залежить ефективність міжнародного співробітництва у сфері протидії міжнародній злочинності. Отже, для ефективного виявлення і переслідування з наступним затриманням міжнародних злочинців державам доцільно проводити політику активної й міцної співпраці між правоохоронними інституціями держав-учасниць договорів. Так, розшук і затримання підозрюваної особи у скоєнні міжнародного правопорушення вимагає спільного обміну оперативно-розшуковою інформацією, документами щодо проведення екстрадиції, та безпосередньої участі представників національної поліції при передачі правопорушника. Водночас, дана міжнародна співпраця може бути дуже суперечливою, враховуючи відмінності національного законодавства, різні правові системи держав та небажання корумпованих держав обмінюватися інформацією котра може викрити їх протизаконні дії.

Бібліографічні посилання:

1. США начали вводить санкции за кибератаки URL: <https://korrespondent.net/world/4008544-sshachaly-vvodyt-sanktsyy-za-kyberataky> (дата звернення 13.09.2018)
2. Zaitch, D. Trafficking in cocaine: Colombian drug entrepreneurs in the Netherlands. URL: www.gbv.de/dms/sbb-berlin/352966521.pdf (дата звернення 22.01.19)

Філянїна Людмила Анатоліївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ
Біденчук Тетяна Миколаївна,
Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ

ВСТУП ДО НАТО: СТРАТЕГІЧНИЙ ВИБІР УКРАЇНИ

Збереження міжнародного миру і безпеки є пріоритетними напрямками співробітництва сучасних держав світу. Нажаль сучасність диктує такі умови, що у світі не можливо їх виконати.

Можливість держав захищати незалежність, територіальну цілісність та національні інтереси шляхом реалізації свого законного права на колективну чи індивідуальну самооборону передбачено ст. 51 Статуту Організації Об'єднаних Націй.

Держави Північної Америки та Європи, що прагнуть збереження миру, державної незалежності, свободи особистості й верховенства права 4 квітня 1949 р. у Вашингтоні вирішили об'єднати свої зусилля для здійснення колективної оборони та підтримання миру і безпеки про що уклали Північноатлантичний договір.

Так, відповідно даного договору провідною роллю організації є забезпечення свободи й безпеки держав-учасниць за допомогою політичних і військових засобів. У свою чергу Альянс боронить держави-учасниці від загрози агресії і розглядає напад на одну або декілька її членів як напад на усіх учасників договору.

Через складну ситуацію, що склалася між двома сусідніми державами, Росією і Україною, остання змушена шукати більш ефективні гарантії територіальної цілісності та незалежності. Так, на переконання Президента України П. Порошенка, єдиною у світі функціональною організацією колективної безпеки є Організація Північноатлантичного договору (НАТО).

Необхідно зазначити, що через відкриту та досить тривалу агресію Російської Федерації проти незалежності України, наша держава потребує підтримки НАТО задля максимального зміцнення державних кордонів, територіальної цілісності й часткового реформування Збройних Сил України та наближення останніх до стандартів Альянсу. Таким чином, українська держава стане на крок ближче до євроатлантичної інтеграції.

Президент України, ще у 2014 році, підписав відповідний Закон, яким скасовується позаблоковий статус нашої держави і проголошується намір інтегруватися до євроатлантичних структур безпеки. Водночас, необхідно зазначити, що рішення про подання заявки на приєднання до Північноатлантичного договору буде прийматися на всеукраїнському референдумі.

До подій, що сталися у 2014 році, більшість українців, вважали, що вступ до НАТО буде мати тільки негативні наслідки. Але після анексії Криму, тривалої військової агресії на Сході України – приєднання до НАТО є найбільш вдалим рішенням. На нашу думку, участь України в Альянсі могла б забезпечити нашу державу від збройної агресії зі сторони Росії, адже одним із завдань НАТО є підтримання територіальної цілісності, суверенності та недопущення будь яких проявів агресії хоча б до однієї з держав-учасниць.

Наприкінці грудня 2016 року Фондом «Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва та Центром імені О. Разумкова було проведено опитування щодо можливого членства України в НАТО. Так, 2 лютого 2017 р. на брифінгу у своїй заяві директор «Демініціатив» І. Бекешкіна оголосила результати проведеного дослідження, що переконливо вказують на можливу успішність референдуму, а саме: з 62 % громадян України, які б взяли у ньому участь, абсолютна більшість – 72 % – однозначно підтримали б членство в Альянсі.

Проте, проведення референдуму не є вирішальним етапом для вступу в НАТО. Це має більш політичний характер, тобто українці своїми голосами тільки покажуть свою підтримку НАТО. Але насамперед, Україні необхідно буде виконати низку вимог та реформ, що ставить організація. Згідно зі статутом Альянсу, його членом не може стати держава, котра воює або на території якої йде військовий конфлікт.

Натомість, необхідно зазначити, що НАТО поміж інших міжнародних організацій надає Україні найбільшу допомогу в різних сферах діяльності, а не тільки у військовій.

Отже, підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що співробітництво з НАТО гарантує збереження не тільки територіальної цілісності і незалежності нашої держави, але й дасть змогу для військово-технічної підтримки з боку держав-учасниць Альянсу. Водночас, допоможе підтримувати мир і стабільність за межами території держав-учасниць Північноатлантичного договору через партнерство й операції з врегулювання кризових ситуацій. Україна активно розвиває співробітництво з Альянсом, проводить модернізацію озброєння та реформування Збройних Сил України з метою наближення останніх до стандартів НАТО. І при цьому, не будучи членом організації, отримує безліч преференцій, що зазвичай надаються тільки членам НАТО.

Чепік-Трегубенко Ольга Сергіївна,
доцент кафедри загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ СУСПІЛЬСТВА: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Проголосивши демократичний вектор розвитку та прагнучи увійти до світового співтовариства рівноправним партнером, Україна має відповідати високим вимогам сучасності як в політичному, так й у соціальному та економічному аспектах. Незважаючи на потужний вітчизняний людський, економічний, гуманітарно-культурний потенціал, Українська держава поки що не спромоглася реалізувати свої очевидні переваги, створити соціальну та економічну теорію розвитку, що б корелювалася із сучасною дійсністю.

Становлення відкритого суспільства у нашій країні збігається у часі з розвитком економічної системи суспільства. Всупереч складнощам та суперечностям перехідного періоду Україна поволі зміцнюється як правова держава, пришвидшує інтеграцію до світового економічного простору. Проте, процеси, пов'язані із глобалізацією, зумовлюють ускладнення завдання відносно попереднього етапу. Проблема розвитку економічної системи суспільства є однією із ключових та найбільш теоретично значущих для сучасної юридичної науки та розвитку громадянського суспільства й формування правової, соціальної держави в Україні.